

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

X. De juramentis & jurisjurandi obligatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](#)

TITVLVS X.
DE IVRAMENTIS, ET IVRISIV-
randi obligatione.

Gregorius XIII.

Impossibilium & illicitorum paramentum mane & prohibitum.

CAP. I.

Intra Apostolicas & alias canonicas sanctiones, quæ de jurisjurandi religione variis temporibus prodierunt, ut fœlici record. Nicolaus Papa tertius, intelligens in nonnullis Ecclesiis de eorum confuetudine observare: ut cum eorum Pralati ad Ecclesiis ipsas primò accedunt, vel cum de recipiendis ibidem novis canonis agitur, nec Pralatos admitti, nec canonicos aliter recipi in diuis Ecclesiis, nisi jurato ab eis, statuta & confuetudines ipsarum Ecclesiis scripsa inviolabilitate observare: inter laicos etiam multarum civitatum, castitorum & terrarum cum confuetudinis moribus in assumendis potestatibus, rectoribus, vel officiis suis irreipisse, ut ipsi potestates, rectores, & officiales ad hujusmodi potestatarias, rectorias, & officia, nullo modo admittantur, nisi prius se statuta ipsorum locorum clausa juraverint servatores. Et quia in statutis, confuetudinibusque supradictis interduo aliqua reperiebantur illicita, seu impossibilia, vel obvia Ecclesiastica libertatis, idcirco ne sub tali generalitate jurandi sic in jurantibus peccandi occasio gravetetur, cum juramentum non fuerit institutum, ut vinculum efficeretur, prædictus Nicolaus Papa amarum periculis obstiterit cupiens, frugifera & salubri constitutione præcipit quicunque scientibus, conteneri in prædictis confuetudinibus & statutis illicita, impossibilia, vel liberatati Ecclesiastica obvia, hujusmodi juramenta ab eis nullo modo præstari, & juramenta ea intentione facienda vel facta, uteriam illicita, vel impossibilia, seu libertatis Ecclesiastica obvia, observentur, cum etiam sub tali intentione præstari non possint absque divina maiestatis offensa, decrevit in hujusmodi illicitis, impossibilibus, seu libertatis Ecclesiastica obvia, non servanda: qui potius pro anima sum salute si sub forma prædicta vel similiter aliquos ignorantes prædicta illicita, seu impossibilia, vel libertatis Ecclesiastica obvia, jurare contingeret, ad observanda duntaxat licita, possibilia, & libertatis Ecclesiastica non obvia, juramentorum intentio referri debet: declarans juramenta sub hujusmodi generalitate qualitercumque, & sub quacunque verborum forma præstata vel præstanda, ad licita, possibilia, & Ecclesiastica libertatis non observancya duntaxat extendi, ipsorum jurantes ad alia per præstationem juramenti hujusmodi non teneri. Verumtamen multi infirmi, cupidique sensu scelere in hujusmodi juramenta cum animarum suarum periculo precipitant.

Nos, quoniam haec sanctorum quoque Parrum institutis, & salubriterum Ecclesiasticarum dilectioni adversantur, & tanquam de radice ambitionis procedentia omnino in Ecclesiis rebusque publicis pervertunt, ea non per provisionis subfido prohibete volentes, præsentium auctoritate innovamus prædictam constitutionem: Nicolai Pape, irideisque alias omnes canonicas sanctiones de abuso & reprobatione hujusmodi juramentorum promulgatas, volumus que eas ubique ab omnibus etiam quoad præterita inviolabilitate observaci. At etiam præcipimus, & interdicimus Prałatis, Canonicis, & alias supradictis, necnon Ecclesiis capitulis, & monasteriorum, ceterisque convenientibus, civitatum quoque, castorum, & terrarum communitatibus, & personis quacunque dignitate prædictis, ne illa omnino juramenta illicita, impossibilia, damno, vel libertatis Ecclesiastica, aut decretis Concilii Tridentini obvia, five ante licee post electiones, confirmationes, provisiones, receptiones, admissions, aut alios actus, ubicunque ac

quocunque tempore, etiam prætextu cujusvis consuetudinis quantocunque tempore observatæ, qua potius corruptela est censenda, five in genere, five in specie præstare, reddere, vel exigere, neve super præstutis redditis, vel exactis hucusque quenquam in judicio vel extra inquietare audeant quoquo modo, vel turbare, illos enim qui juramenta illicita, impossibilia, damno, vel Ecclesiastica libertati, aut decretis dicti Concilii obviaria exigere contendenter, Episcopos videlicet, & alios quocunque Pontificali dignitate præditos, suspendimus à divinis, capitula vero & conventus, eorumque Ecclesiis & loca omnia interdicto Ecclesiastico supponimus, singularis personas excommunicationis sententia innundamus, innabilesque facimus ad obtenta & alia obtinenda ex ipso, nobisque & Romano Pontifici pro tempore existenti relaxationem suspensionis & interdicti, necnon abolitionem ab excommunicationis sententia hujusmodi perpetuo reservamus. Decernentes eos, quia talia juramenta sciente præstiterint, usu & commodo rei & gratia, cuius causa juraverint, eo ipso privatos esse: atque vero ignorantes ad præstitorum juramentorum hujusmodi observationem minimè teneri; Necnon irritum & inane, quicquid secus per quoscunque scienter vel ignoranter attentatum est ha stenus, & deinceps congerit attentari. Rom. Non. Sept. 154.

TITVLVS XI.
DE TREUGA ET PACE.

Pius Quartus.

Taci & treuga fideiunctiones stipulento, ne novis causis rumpatur conuento.

CAP. I.

Quoniam eò hominum proteritas devenit, ut quæ homicidium vel maleficium aliquod committere, & deliberatum, prius querant eos quos pro hostibus habent, treuga vel pacis prætextu asecurando, decipere, quo facilius postea delicti perpetratio reddatur, expedit: propterea ut quos Dei timor non retinet, personam rigor deterrendo coërcat, populorum quieti consulte, & flagitosos scismaticos ac scandalosorum auras deprimere, necnon cavillationibus, quas ad solutiones poeniarum effugientias hominum malitia in dies excoitat, subvenire volentes, quod poenæ conventionales pacis & treuga ruptæ, & fideiunctiones de non offendendo, stipulentur in futurum per Notarios in favorem Camera Apostolicae, & non communitatuum, vel alterius, & si aliter facta fuerint, in ipsius Cameræ favorem stipulate cœntaur. Quodque in causis treugarum pacisq; fractarum ipsi fractores, vel eorum fideiunctiones allegare non possunt, quod offensa ex nova causa processit, nec allegata cur quam suffragetur. Et quia in cautionibus de non offendendo partes intendunt, ut sibi eo quo melius fieri potest modo cautum sit ne offendantur impunè, & ideo promittunt non solum pro se ipsis, sed etiam pro aliis eorum coniunctis, quod non offendent, neque offendendi facient: sed aliquando Notariorum imperitia fensis & intentionem partium pœnitive, contingit eos scribere, quod partes promittunt non offendere per se & alios, ubi scriptum oportueret pro se & alios, differentiam videlicet inter has voces, per & pro, nescientes, vell confundentes; ac propriece præbentes antiam cavillosiss & delinquentibus prætendendi, quod facta offensione per unum ex comprehensionis fideiunctione, non sit commissa, stipulatio poena, nisi confer quod illi qui offendit, de mandato Principalis offenderit: unde etiam infinita scandalorum eveniunt, illaque remanent impunita. Idcirco quod si quis Notarius errorem hujusmodi commiserit, mille ducatorum auri Cameræ Apostolicae applicando.

PPP 5